

عنوان مقاله:

مطالعه تنوع ژنتیکی جمعیت های زنبور عسل استان کرمان با استفاده از نشان گرهای ISSR

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای تولیدات دامی، دوره 7، شماره 13 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

یاسر بهادر - Shahid Bahonar University of Kerman

محمدرضا محمدآبادی - Shahid Bahonar University of Kerman

امین خضری - Shahid Bahonar University of Kerman

مهدیه اسدی - Shahid Bahonar University of Kerman

لیلا مدحتی - Standard and Research Center of Kohkiloueh and Bouyerahmad

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، تنوع ژنتیکی در جمعیت زنبورهای استان کرمان با استفاده از دو آغازگر ISSR مورد ارزیابی قرار گرفته است. در این طرح از ۳۰ زنبور در شش جمعیت (کرمان، جیرفت، راین، رابر، بردسیر و فلو) نمونه برداری شد. با استفاده از آغازگرهای (AC)AG و (AGC)AGAC تعداد ۱۶ قطعه DNA تکثیر شد که همه چند شکل بودند. تعداد قطعات تولید شده در پروفایل های DNA شهرهای مختلف از دو تا هشت قطعه، با اندازه هایی که از ۱۵۰ تا ۱۰۰۰ جفت باز متغیر بود تغییر می کرد. میانگین شاخص شانون بر اساس نشانگر (AC)AG برای جمعیت زنبور عسل جیرفت، کرمان، فلو (زنبور بومی جیرفت)، راین، رابر و بردسیر به ترتیب ۵۲/۰، ۳۶/۰، ۵۰/۰، ۶۱/۰، ۴۲/۰ و ۱۹/۰ در نظر گرفته شد و بر اساس نشانگر (AGC)AGAC برای جمعیت زنبور عسل جیرفت، کرمان، فلو (زنبور بومی جیرفت)، راین، رابر و بردسیر به ترتیب ۵۲/۰، ۵۱/۰، ۴۶/۰، ۳۹/۰، ۴۱/۰ و ۲۷/۰ بود. آنالیز خوشه ای با استفاده از روش UPGMA انجام شد. دندروگرام رابطه ژنتیکی بین ۳۰ فرد در ۶ جمعیت به دست آمد. هاپلوتیپ ها محاسبه شد و فراوانی ها در هر جمعیت مقایسه شد. براساس نتایج کلیه معیارهای ژنتیکی انجام شده در این بررسی، می توان نتیجه گرفت که توده های زنبور عسل این استان دارای تنوع بوده، ولی این تنوع ژنتیکی متوسط است. همچنین نتایج این پژوهش می تواند اطلاعات ملکولی پایه ای برای مطالعه بیشتر زنبورهای عسل بومی با نشان گرهای ISSR را فراهم آورد.

کلمات کلیدی:

Haplotype, ISSR markers, Native Honey Bee, Polymorphism, UPGMA Dendrogram, نشان گرهای ISSR, زنبور عسل بومی، چندشکلی، دندروگرام UPGMA، هاپلوتیپ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1285260>

